

AKTIV

PENSJONSTID

Nr.2, Mars/April 1992 # Organ for SDA-arbeideres Pensjonistforening # 3.årgang

MATTESONSKOLEN

skaper
respekt
for
resultatrike
aksjoner

Av Alf Lohne

Eldre adventister ser med glede at nye krefter fører videre det arbeid som ifølge deres mening betyr mest for menigheten, og som de selv ofret de beste år av deres liv for. Derfor inspirerer Mattesonskolen. Vi ser at både ledelse og elever kaster seg ut i en sjelevinnende innsats vi knapt noen gang har sett maken til i vårt land. En samtale med skolens initiativtaker og leder, pastor Gunnar Gustavsen, gir derfor ny tro på fremtiden.

Det begynte med "nyttårs-treffene" de to siste år. Emil Seglem beskriver begivenheten ganske treffende i noen få ord: "At så mye adventistungdom river seg løs fra "kjøttgrytene" og julefeiringen for å studere Bibelen og søke åndelig fellesskap, er ganske oppsiktsvekkende. Flere var nettopp kommet hjem fra skole og utplasseringer, til ferie og mors julebakst. De som kom hjem fra utlandet, rakk så vidt å pakke om og reise til trefet."

Noen av dem som opplevde sammenkomstene ble ikke

bare oppmuntret og inspirert, men påvirket til positiv handling. En skrev: "Jeg ble imponert både av talene på gammel adventistisk vis og de enkle og fine ungdommene. De brenner for Kristus, og jeg vil gjerne være med å holde deres fakler brennende." En sjekk på kr. 75.000 fulgte med, og beskjed om at beløpet var til skolens virksomhet i Norge.

Og virksomheten ble satt i gang. Jovisst besto aktiviteten av åndelig forberedelse, undervisning i personlig evangelisme, og omhyggelig planlegging, men fremfor alt betød

"Gå derfor ut
og gjør alle folkeslag til disipler,"
Matt. 28, 19.

virksomheten aksjon ute i feltet. Sist sommer gikk 130 elever fra hjem til hjem i Norge og Danmark med litteratur, og solgte for 700.000 kroner!

»Offentlige møter og personlig evangelisme ved husbesøk førte mange i kontakt med budskapet. Brevskolen og Bibelgaveplanen ble flittig brukt. Likeså billigutgaven av "Mot Historiens Klimaks". De enkle og kortfattede bibelstudier "Sikre Holdepunkter" gikk ut i tusener av eksemplarer. De ble også oversatt og trykket på dansk.

"Skolens aksjoner i vår union i løpet av 18 måneder førte

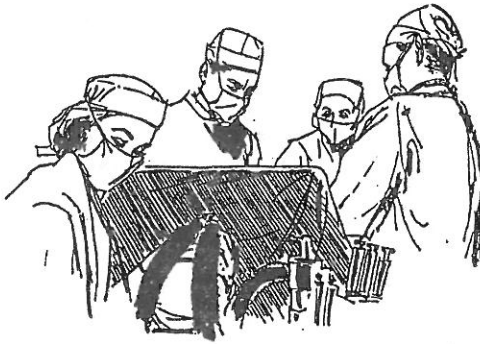
over 30 personer inn i menighetene," skriver bror G.A. Gustavsen.

I skrivende øyeblikk, tidlig i februar 92, holder en av Mattesonskolens ledere, pastor Kenneth Jørgensen, offentlig virksomhet i Molde. Syv elever aksjonerer sammen med ham. De arbeider intenst, målbevisst og systematisk. Med passende mellomrom får hvert eneste hjem i byen:

1. Innbydelse til brevskolekurs.
2. Tilbud om Bibelgaveplanen.
3. Besøk av en representant for Sunnhetsbladet.
4. Tilbud om helselitteratur.
5. Anledning til å delta i en meningsmåling.
6. Innbydelse til offentlige møter.

Samme fremgangsmåte fulgte de i Kristiansund N, men der var flere elever med. De konkrete resultater forbauset og gledet trossøsken. Da de begynte var det bare tø medlemmer igjen i menigheten. Før de avsluttet, deltok opp til 16 personer i sabbatsmøtene! Hittil er 8 nye medlemmer døpt og opptatt. Flere har tatt den gode bestemmelse, og to nye datoer for dåp er allerede fastsatt.

I Molde holder Kenneth offentlig virksomhet i Rådhuset. I løpet av de fem første møtene som hittil er holdt, økte interessen for hver gang. Forkynnelsen er enkel og rett

SLIK GREP GUD INN I MITT LIV

Av Mary Nygaard

At Gud ønsker å bruke oss feilende mennesker i sin tjeneste, anser jeg som den største kilde til lykke i livet.

Da jeg som 17-åring hadde oppgitt all motstand til Guds Ånds påvirkning, opplevde jeg et nært, personlig forhold til min Frelser. Midt i hverdagen var jeg omgitt av en himmelsk atmosfære. I de dagene, like etter min omvendelse, fødtes det i meg en trang til å tjene

min Herre. Gud viste meg da at ved å tjene mennesker som trengte det mest, kunne jeg best tjene Ham. Slik kom tanken på sykepleien i fokus for første gang. Det var Gud som grep inn og totalt forandret mine interesser; også mine fornøyer ble flyttet fra dansegulvet til bønne- og solskinnsgupper. Dette første kall til sykepleien, ble senere befestet, slik at det ikke var tale om noe annet for meg.

Mattesonskolen (fra side 2)

på sak. Noen sier at den minner litt om det som var alminnelig for 50 år siden!

Å påstå at menigheten begeistres over virksomheten, er å uttrykke det mildt! En telefonsamtale med menighetens informasjonssekretær, Aslaug Reset, var vanskelig å avslutte, for positive superlativer flommet ustanselig ut av telefonrøret! Hennes glede gjenga som et ekko den optimisme som lyser ut av disse kjente ord fra Ellen G. White:

"Tenk på hva en slik armé av vår ungdom i arbeid betyr, når den er rett opplært! Hvor hurtig budskapet om en korsfestet og oppstått Frelser som snart kommer igjen, kan bringes til hele verden! Hvor snart avslutningen kan komme, avslutningen på lidelse, sorg og synd!" Education p. 271.

Denne visjon søker Mattesonskolens ungdom å virkeliggjøre i vårt land i vår egen tid!

#

Flere år senere ble sannheten for vår tid presentert for meg av unge adventister. De delte med meg det lys de hadde - slik fikk jeg mye å tenke på. I en hel møteserie ble mange bibelske emner belyst, til stor velsignelse. Det ble likesom høylys dag for meg, for igjen hadde Gud grepet inn. Jeg leste mer i Bibelen, og en dag stanset jeg ved Mika 6, 8: "Han har åpenbaret deg, menneske, hva godt er; og hvad krever Herren av deg uten at du skal gjøre rett og gjerne vise kjærlighet og vandre ydmykt med din Gud?" Det var som om jeg hørte en røst si: "Her er veien, gå på den." Jeg valgte å gjøre Guds vilje, og sluttet meg til den menigheten som "holder fast ved Guds bud og Jesu tro".

Med mer lys fulgte mer ansvar. Jeg hørte om mangelen på sykepleiere på misjonsfeltene, og begynte å føle meg som en hårdnakket egoist, som holdt på min gode og sikre stilling på "Opera II" ved Ullevål Sykehus i Oslo. Derfor sa jeg meg villig til å ta imot et kall hvis det kom. Like etter fikk jeg i løpet av en måned tre kall til tre forskjellige land. Mitt første misjonsfelt ble Penang Adventist Hospital i Malaysia, hvor jeg arbeidet i over fem år. Siden fulgte tjeneste ved vårt hospital i Vietnam, med til dels

dramatiske opplevelser under krigen der. Etter videre utdanning ved Maryland og Andrews universiteter i USA, gikk turen igjen tilbake til Asia, denne gangen til vårt hospital i Karachi, Pakistan. Det nye arbeidsliv i fjerne land begynte bare tre år etter at jeg ble døpt i Betel, Oslo, og jeg har mange bevis for at Gud var med oss i arbeidet der ute.

Etter 45 år i og omkring sykepleien, skulle jeg på pensjon. Jeg var ikke uforberedt på dette, men hadde lagt mine planer for årene fremover. Men akkurat som jeg var kommet i orden i en leilighet i Oslo, hendte det noe som i vesentlig grad forandret mine planer for pensjonstiden. Helt uventet spurte Brevskolens leder om jeg kunne tenke meg en deltidsjobb ved Brevskolen. Dette var noe helt nytt, som aldri hadde streift meg før. Jeg lovet å tenke over det.

Neste morgen leste jeg Ellen G. Whites kommentarer til Luk. 19, 23. I fri oversettelse sier hun blant annet: "På alle alderstrinn i livet kommer spesielle anledninger for arbeid; og hvert fremskridende år må bli gjort bruk av, utviklet og forbedret til det aller beste vi har fått evner og krefter til. . . ." Jeg ble slått av undring - hvorfor ble min oppmerksomhet ledet akkurat

Livets høst forbereder en skjønnere vår!

Av Paul Frivold

Føler du deg somme tider trett eller motløs? Det kan hende for noen og hver, ikke minst for oss som er eldre. Men gi ikke opp - vi har dyrebare løfter i Guds Ord. Apostelen Paulus skriver: "Derfor mister vi ikke motet. Og selv om vårt ytre menneske går til grunne, så fornyes vårt indre dag for dag. For vår trengsel er kortvarig og lett, og virker for oss en evig fylde av herlighet i overmål

på overmål. Vi har ikke det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige varer en kort stund, men det usynlige er evig." 2 Kor. 4, 16-18.

Selv om vi blir eldre, og kanskje syke og skrøpelige, må vi ikke miste motet, for da er alt tapt. "Motet holder mannen oppe i sykdom, men motløshet, hvem kan bære den?" Ord. 18, 14. "Mister du motet på trengselens dag, da har du liten styrke." Ord. 24, 10.

Slik grep Gud inn (fra side 3) til de ordene den dagen? Jeg tok det som en klar ledelse - min tjeneste var ennå ikke slutt. Min himmelske Far hadde ikke glemt meg, men grep inn på nytt.

Det var jo en utfordring for meg å begynne et nytt yrke i mine "september år", men det ble mer og mer klart at dette var et arbeid som Gud hadde lagt ferdig for meg. Jeg hadde ikke fysisk styrke til syke-

pleien lenger, men på denne skriftlige misjonsmark som Brevskolen er, trivdes jeg, og gjør det fremdeles. Vi rekker mange mennesker gjennom våre brev, og mange elever gir oss sine vitnesbyrd om hva brevene betyr for dem, og de gleder seg og ser frem til neste brev med stor forventning.

Jeg er glad og takknemlig til Gud for å ha en liten del i Hans store frelsesplan. #

Det er en naturlov at et menneskes legemlige styrke avtar etter som vi blir eldre, vi må bare erkjenne det. Men hele livet burde allikevel vår sjelsstyrke fornyes og fortsette å vokse. De prøvelser og lidelser vi må møte i denne syndens verden, kan vel svekke vårt legeme, og allikevel er det nettopp disse erfaringene som styrker og utvikler vår sjels kraft. Fordi vi lever i en ufullkommen verden, er det mye vi må lære, og gjennom Profetiens Ånd sies det: "Prøvelser og motgang er Herrens utvalgte læremidler, og den betingelse han har stillet for fremgang." "I Den store Læges Fodspor", side 478.

Vi kan be som det heter i et dikt: "Herre, lær meg å vokse i ynde, mens jeg eldes i år!" Ja, vi opplever litt av hvert i vårt liv, og apostelen skriver: "- Mine kjære! Vær ikke forundret over den ildprøve dere må igjennom, som om det hendte dere noe merkverdig. Gled dere jo mere dere får del i Kristi lidelser, så dere også kan juble av glede når han åpenbarer seg i herlighet." 1 Pet. 4, 12. Prøvelsene hjelper oss av med vår stolthet, og de skaper hos oss et avhengighetsforhold til Gud, så også det kan bli oss til velsignelse. Fra en fysisk synsvinkel er livet en sakte, men uunngåelig glidning nedover mot døden. Men fra den åndelige synsvin-

kel, kan livet bli en stigning oppover, nærmere Gud. Du vet vi synger en sang: "Nærmere deg, min Gud, Nærmere deg, om det et kors enn er, som løfter meg."

Er det ikke velsignet å vite at når vi har tatt imot Jesus som vår Frelser, og har fått syndenes forlatelse, kan vi bevare samfunnet med Ham. Da behøver vi ikke å frykte for fremtiden, for årene som går, bringer oss nærmere, ikke bare til døden, men til det virkelige livet, det evige. Jesus sa jo: "Den som tror på meg, skal leve om han enn dør." Joh. 11, 25. For oss som kristne venter en oppstandelse og et evig liv. Det er verd å merke seg at Jesus aldri talte om sin død uten at han samtidig talte om sin oppstandelse. Men det gjelder også for oss kristne, for vi leser i 1 Kor. 15, 22: "Likesom alle dør på grunn av Adam, skal alle få liv ved Kristus." Og forsikringen kommer fra Jesu egen munn: "For dette er min Fars vilje, at den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv, og jeg skal reise ham opp på den siste dag." Joh. 6, 40.

Derfor skulle vi ha det synlige for øye, men vår tros blick skulle alltid være rettet mot det usynlige, for det synlige varer jo bare for en tid, men det usynlige varer evig. Tenk over det, men det er slik at om vi bare har dette

materielle og synlige for øye og konsentrerer oss om det, vil vi ubønnhørlig bindes mer og mer til denne verden, og komme lengre bort fra Gud. Men det er en annen måte å leve livet på. Paulus taler om det i brevet til Hebreerne, når han skriver om Moses: "Det var som om han så den usynlige, og derfor holdt han ut." Heb. 11, 27.

Ja, selv om vi blir eldre, har vi virkelig noe å se frem til. Og vi skal heller ikke glemme at høsttiden i naturen på mange måter er den aller vakreste og viktigste årstid. Naturen synes å bekrefte det ved at den kler seg i den aller flotteste dragt. Det er høstens sak å fullføre de oppgavene som våren og sommeren ikke fikk tid til å ta seg av. Det er høsten som fullfører de nye årringene i trær og busker og viser hvilket kjempearbeid naturens krefter har utført i stillhet i den korte vekstsesongen. Det er også i høstsolens

matte skinn at markens grøde mettes med alle slags næringsemner og vitaminer. Kanskje naturen viser oss at alderdommen skulle være menneskenes vakreste, lykkeligste og nyttigste tid. En glad sjel har sagt: Ikke noe er vakrere enn et muntert smil i et rynket ansikt. Ja, det påstås at verdens lykkeligste og mest tilfredse mennesker finnes i årsklassene 60-90.

I livets skole har de eldre kanskje lært å praktisere den smilende livskunst, og andre har lært resignasjonens vanskelige kunst. Det heter i en dansk sang:

"Sol i Aftensvale,
lær mig den Kunst at dale,
kun mod Nattens dyb at gaa,
for nyfødt atter at oppstaa.
Lær mig, Sol, at dale!"

Noe av det aller viktigste som eldre mennesker kan gjøre i livets høst, er å følge det eksempel naturen har gitt: Å forberede seg for et nytt liv i en ny og skjønnere vår. #

NB

SDA-arbeideres Pensjonistforening
innbyr til nytt

PENSJONIST-TREFF

søndag 10. mai 1992 kl. 10.30 til 16.00 i Betel, Akersgt. 74, Oslo med fint program og sosialt samvær blant gode venner, middag! På grunn av serveringen er det helt nødvendig med påmelding til foreningens formann eller sekretær før 1. mai. Dette programmet er åpent for alle pensjonister. Velkommen!

AKTIVE PENSJONISTER leser og gleder seg "AKTIV PENSJONSTID"

Fra det blide Sørlandet til eventyrlandet nord for Polarsirkelen kommer det stadig hyggelige hilsener fra trosfeller som med glede leser "Aktiv Pensjonstid". Og i postkassen finner vi også brev pyntet med fremmede frimerker. De viser at også i fjerne land har vi gode venner.

Sykepleier Petra Hoffmann, som mange i Norge kjenner fra Sigerfjord i Nord-Norge, og fra hennes arbeide på Skodsborg Badesanatorium og i Tønsberg, er en av disse venner. Det er vel helst under navnet Petra Hagen vi husker henne. Hun arbeidet i mange år på Washington Adventist Hospital i USA, og som pensjonist har hun slått seg ned ikke så langt fra denne sin tidligere arbeidsplass. Hun har passert de 80, men en dag hver uke jobber hun gratis på hospitalet, og farter frem og tilbake med egen bil! Hun skriver: "Jeg er så glad for "Aktiv Pensjonstid". Straks jeg får det i posten skyver jeg alt til side og setter meg ned og

leser fra første til siste side. Dette bladet vil jeg støtte!"

Kezia Lind er opprinnelig fra Bergen, men sammen med sin Magdalon har hun i sannhet oppnådd en internasjonal identitet. Innsatsen de gjorde som mangeårige misjonærer i Afrika og Midtøsten blir vel aldri glemte. Sporene de satte der viskes neppe noen gang bort. Som enke bodde hun en tid i Oslo, men har nå reist til Canada. Menigheten savner henne og hennes innflytelse, selv om den også forstår at hun gjerne vil være hos barn, barnebarn og svigerbarn. En intens travelhet fylte dagene før hun dro "over dammen", men hun tok seg tid til å sørge for at bladet vårt blir sendt til hennes nye adresse i det fjerne land. I brev til en av bladets medarbeidere skriver hun: "Jeg fikk AKTIV siste uke, og dere kan tro det var velkomment. Jeg har lest det fra perm til perm. Nå må dere hilse alle mine venner - og en spesiell hilsen til AKTIV."

over

Inga Elise Løvoll på Lillehammer har problemer med et kne, og bor et stykke fra kirken på Skogli. Men hun deltar i gudstjenestene så ofte hun kan. Trygdekontoret har lånt henne en "sparkesykkel" som gjør det mulig å komme frem på dårlig føre, en sparkstøtting med fire hjul på meiene. På sommerføre sparker Inga seg avsted til kirken. Men kjøredningen har også en klaff til sete. Der kan hun sitte når Sigrid Wollan er hjemme og transporterer henne til sabbatsskole og møte. "Det er så hyggelig med dette bladet," skriver Inga, "for det inneholder så mye interessant og så gir det likesom mer kontakt med andre eldre i menigheten."

Blant våre ivrige lesere og trofaste støtter finner vi også Theresia Udbjerg som tilhører Betel menighet i Oslo, og Aud Andreassen i Harstad. Theresia har ikke bare en omfattende

de bakgrunn fra evangelisk virksomhet og avdelingssekretærarbeide sammen med sin mann, pastor Oscar Udbjerg. Ekteparet gjorde også en innsats i sine yngre år som misjonærer i Spania. - Aud skaffet seg "luft under vingene" da hun jobbet for kjendiser i Oslo, og beriket sine erfaringer med en kortvarig jobb i USA flere år etter at hun sluttet seg til pensjonistenes rekke. Hun befinner seg nå tilbake i Harstad hvor hun har sine røtter.

Pastor Johan Elisenberg, som besøker spredtboende trosfeller, sier at overalt møter han begeistring og glede over bladet. Det skjedde blant annet også hos Margit Storfjell på Elverum og hos 93-årige Olga Havold i Hølen. Alderen er ingen hindring for leselyst og interesse. Tvertimot! Vi gleder oss over kontakten med disse og mange andre eldre trossøsken. #

**Konsentrert innsats
for evangelisme
i Øst-Europa**

"Vi mottar en stadig strøm av oppmuntrende nyheter fra Øst-Europa", melder E. Ludsher, formann for adventistenes Euro-Afrika Divisjon. Han skriver til redaktøren for AKTIV, fra divisjonens hovedkvarter i Bern, Sveits:

"Vi gjør en evangelisk innhøstning i Rumenia, Bulgaria og Tsjekkoslovakia til vår hovedsak i hele 1992." Og han fortsetter: "Kjente evangelister fra USA og Europa gjennomfører 22 store evangeliske møteserier, og bare i Rumenia setter 9.500 lekfolk i gang Åpenbarings-seminarer. Over 110.000 ikke-adventister har uttrykt sin interesse for seminarene! Selvsagt møter vi problemer og vanskeligheter, men vi tror at Herren vil gjøre store ting." #

En verdensbevegelse.

Folk som ikke kjenner adventistene har ofte, og gjerne litt nedlatende, referert til vårt kirkesamfunn som en "amerikansk sekt". En historie som noen en gang yndet å spre, var om adventistpredikanten som kom flyttende til sitt nye

arbeidsfelt på kysten. Da flyttelasset ble ført på land ved hjelp av en heisekran, ramlet en av kuffertene av og deiset ned i bakken. Den gikk i stykker og endel papirer falt ut. Noen personer med litt rikelig fantasi, hevdet at her var beviset på amerikansk opprinnelse, for de så selv amerikanske prekener falle ut av den knuste kufferten!

I vår tid er det nok vanskelig å spre slike historier. Ved vårt internasjonale hovedkvarter, som riktignok ennå er i USA, viste gjesteboken for 1991 at 2.300 fremmede besøkte senteret. En stor del var ikke-adventister, og de kom fra Mellom-Amerika, Europa, Sovjet, Det fjerne Østen, Asia, Afrika og Australia. David Griffith, en av omviserne, forteller at mange av dem ble meget forbauset da de hørte at bare en tiendedel av våre ca. syv millioner medlemmer bor i USA.

Adventbevegelsen består i sannhet av noe mer enn en del amerikanske sekterister! #

**Over 7000 nye adventister
på ni måneder!**

I et privat brev skriver adventistenes leder for vårt arbeide i det tidligere Sovjetunionen, pastor M.P.Kulakov, oppmuntrende nyheter. I det tidligere verdensriket, som nå heter Samveldet av Uavhengige stater (SUS), ble 7010 nye

medlemmer vunnet de første ni måneder av 1991. Han regnet med det dobbelte antall i 1992 ! Fra 30 radiostasjoner forkynnes budskapet for de mange millioner som hittil ikke har sett lyset fra Guds Ord. I tusentall strømmer mennesker til de offentlige møter, fordi de hungrer etter Livets Brød. #

Syvendedags-adventistene mistet navnet!

For en tid siden anbefalte hovedstyret for vår verdensorganisasjon at overalt hvor det var mulig, skulle vårt kirkesamfunn registrere navnet "Syvendedags-adventistene", slik at bare våre egne menigheter og organisasjoner kunne bruke det. Noen mente dette var unødvendig, for ingen andre organisasjoner ville vel forsøke å ta fra oss navnet! Men nå er det skjedd!

En frafallen gruppe adventister på Filippinene oppdaget at navnet ikke var legalt registrert. De søkte myndighetene om at deres gruppe fikk enerett på navnet, og fikk det innvilget.

Resultatet sjokkerte våre lokale trosfeller. Myndighetene forlangte nå at alle våre kirker og bygninger skulle fjerne skilt og oppslag som identifiserte dem som Syvendedagsadventist eiendom!

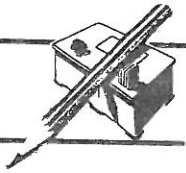
Riktignok ble vårt navn registrert på Filippinene allerede i 1905, men bare i forbindelse med Generalkonferensens "Corporation". Den Nordfilippinske Union forsøker nå å få myndighetenes bestemmelse omgjort. #

Nye frimerker viser adventistenes virksomhet

Det har lenge vært kjent at øya Pitcairn har utgitt frimerker som har illustrert adventistenes innflytelse og virksomhet på stedet. Nå har også Cook-øyene i Stillehavet (selvstyre siden 1965) gjort noe lignende. En ny serie frimerker illustrerer de fire religiøse hovedgrupper på Cook-øyene, hvorav adventistene er en. Et av frimerkene viser bilde av vår første misjonær der, Dr. J. E. Caldwell, og litt av en adventkirke. #

5000 brukte hjerter plassert i nye mennesker

Et av de mest ansette hospitaler for hjerteoperasjoner i Australia eies og drives av Syvendedags-adventistene. Det heter Sidney Adventist Hospital. Hjerte-teamet foretok sin første transplantasjon av et hjerte i 1979, og siden da har hospitalet plassert 5000 hjerter fra andre mennesker inn i like mange pasienter. Disse har fått en ny sjanse til å leve videre. #

Lyset skinner i mørketiden

Ved et besøk i Harstad midtvinters, i den dunkleste del av mørketiden, fant AKTIV's redaktør en menighet i full sving med offentlig sjelevinnende virksomhet. Hver onsdagskveld innbyr menigheten interesserte til å se og høre en av lysbilledtalene som Karinn Mikalsen viser. Predikanter på weekendbesøk holder offentlige møter fredagskveld, sabbats formiddag og deltar i et sosialt samvær med andakt sabbats ettermiddag. Unionens avdelingssekretær Hans Nutzhorn har organisert hele menigheten i tre bønnegrupper som ber spesielt for de interesserte. Enkeltmedlemmer har bestemt seg for å be, flere ganger om dagen i enrom og på bestemte klokkeslett. Møtene holdes i Adventkirken, og eneste reklame er "munn til munn metoden", og menighetens kunngjøring med møte- liste for en måned om gangen. Denne sendes eller gis personlig til interesserte. Ved redaktørens besøk hadde allerede to bestemt seg for å følge budskapet, og de anmoder om å bli døpt. Den store og vakre altertavlen som dominerer

frontveggen i kirken fremstiller Jesu dåp. Denne appellerer sterkt til alle besøkende om å overveie betydningen av den hellige handling. Inga Rubach, Tor Danielsen, Kyrre Rubach og andre i den forholdsvis lille menigheten, er aktivt med i denne resultatrettede virksomheten. #

Offentlig bibliotek arkiverer vårt blad.

Da Universitetsbiblioteket i Oslo ble kjent med at vi utgir "Aktiv Pensjonstid", fik redaktøren straks beskjed fra Aviskontoret ved biblioteket, om å sende et eksemplar av alle de nummer vi hittil har gitt ut. Videre ber biblioteket om å bli satt på vår forsendelsesliste, slik at nye nummer kan bli arkivert. Selvsagt ser vi det som en behagelig plikt å etterkomme denne oppfordringen. Det er en fordel å vite at det i det minste ett sted finnes en komplett samling av vårt blad. Siden "Aktiv Pensjonstid" så vidt vi vet er det første og eneste blad spesielt for eldre adventister i Europa, kan det godt tenkes at forskere en gang finner at bladet har historisk interesse. #

Rettelse

I siste nummer av bladet snek det seg inn en trykkfeil på side 18. I vedtektene står ordet "menighetsblad". Det skal være "medlemsblad". #

Eldreopprør - respekt og aktelse.

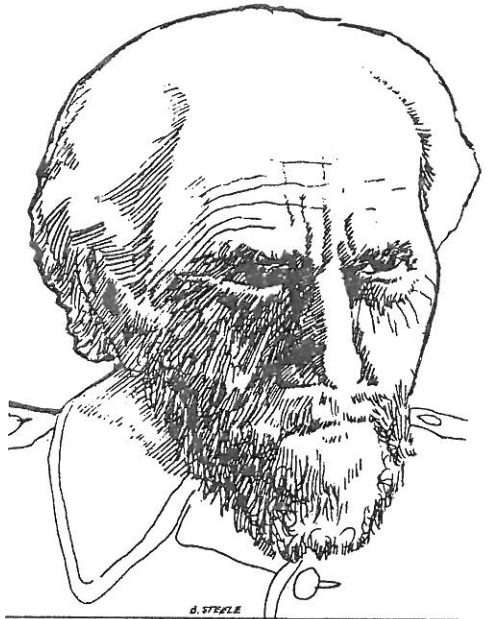
Fra bladet "Aldersnytt", utgitt av Statens Eldreråd, sakser vi dette utdrag fra en artikkel i nr. 2. 1991:

"I mange kulturer er alderdom ensbetydende med særskilt respekt og aktelse. Jo lengre man har levet, jo større er livskunnskapen og evnen til å gi råd i vanskelige spørsmål. En del kulturer har sågar et råd av de eldste som sitt ypperste beslutningsorgan.

I Norge har vi en tendens til å gjøre eldre til et problem. Vi snakker ikke om mennesker som har levd en stund, men om "eldreomsorg". Vi snakker om eldrebølgen som om det var en flodbølge av Herrens straffedom. Ettertanke blir "senilitet". . . .

I mellomtiden feirer Trond-Viggo Torgersen, Hurraguttene og Trond Kirkvåg stadig nye triumfer i å vise oss hvor gamle og tøvetete de eldre egentlig er. . . .

Eldre fremstilles gjerne som et fattigdomsproblem, avmagrede individer som så vidt greier å slite seg fram til postskranken den 20. hver måned for å hente sine nådepenger. Selvsagt er det eldre som sitter trangt i det, i likhet med andre mennesker, og det er sant at vi har reelle minste-

pensjonister som er like dårlig behandlet som visse lavtlønnsgrupper i samfunnet. Men samtidig er en voksende gruppe eldre i ferd med å bli en virkelig dessertgenerasjon med penger i banken, gjeldfrie hus og gode pensjoner.

Eldre mennesker burde betraktes som det de er: fullverdige medlemmer av samfunnet, med fullverdige rettigheter og forpliktelser. De burde betraktes med den respekt og aktelse som de fortjener. I det minste burde vi vise eldre så mye aktelse at vi behandler dem som mennesker!" #

HUSK NYTT PENSJONIST-TREFF

søndag 10. mai kl. 10.30
i Betel, Akersgt. 74, Oslo
(se annonse på side 7)

Budskapet som holder i liv og død.

I en kommentar til teksten i 1 Kor. 1,18.19., skriver sjefredaktøren i "Vårt Land", Helge Kjøllestad, blant annet:

"Korinterne var svært opp-tatt av lærdom og ordkunst. Dette preget også menigheten. Lederne tok etter de lærde formene som var vanlige i byens kulturliv og konversasjon når de skulle forkynne evangeliet. De tilpasset innholdet til tidens krav om intellektuell styrke og elegance.

Dette intellektuelle jåleriet var i ferd med å svekke budskapet. Folk fikk ikke lenger tak i selve budskapet om at Jesus døde på korset for oss. Det mistet sin kraft.

Når ordet om korset blir forkynt usminket, støter det an mot all tradisjonell menneskelig visdom. Det er rett og slett uforstand. Det kan ingen ordkunst kompensere for.

Likevel er beretningen om at Jesus tok straffen vi skulle hatt, på seg, ved å dø på korset, uttrykk for dyp visdom. Den har utspring i Gud selv! Den kan glimtvis ses gjennom troens øye. Den kan erfares når vi vandrer med Ham. Fordi den er mer enn en tanke. Den er kraft. En kraft som holder oss oppe, i liv og i død." #

Praktiske Tips

På glattisen.

Klimaet denne vinteren, i hvertfall i Sør-Norge, har ført til uvanlig mange uhell, både for unge og eldre. Den plutselige og tildels uventede vekslning mellom regn og sne, mildvær og frost, skapte ofte speilglatte veier og gater. Redaksjonen kjenner en familie hvor ikke mindre enn fire i nærmeste krets har brukket eller forstuet et håndledd, og fått andre skader. Og ikke alle tilhører den eldre generasjon, selv om den selvsagt er mest utsatt.

Derfor et praktisk tips om dette: Skaff deg isbrodder til å feste på skoene, når du skal ut på glatt føre! #

Jern kan motvirke tretthet og hodepine.

Unormal tretthet og nedsatt yteevne er ofte første tegn på jernmangel-anemi. Får tilstanden vedvare, opptrer hodepine, svimmelhet, øresus og konsentrasjonsproblemer. I enkelte tilfelle kan jernmangel også gi hormonelle forstyrrelser og hårtap, eller virke på appetitten og tarmfunksjonen i form av forstoppelse.

For å forebygge eller behandle jernmangel-anemi anbefales jernrike matvarer eller

kosttilskudd basert på rene planteuttrekk fremfor tradisjonelle jernpiller. Dette har blant annet sammenheng med at mange av jernpreparatene gir forstoppelse som bivirkning. Riktignok er en del av preparatene tilsatt små mengder avførende midler, men uansett virker jernopptak gjennom føden mer naturlig for organismen.

Av matvarer med høyt innhold av jern kan nevnes bønner, tørkede erter, linser, linfrø og nøtter av alle slags. Frukt og grønnsaker virker generelt stimulerende på jernopptaket og kan med fordel inntas sammen med annen mat. Men i likhet med erter, inneholder tørket frukt i seg selv mer jern enn fersk, frossen eller hermetisk vare. #

(Vi over 60)

Stopp veskenappere.

Politiavdelingssjef i Oslo, Leif A. Lier, gir følgende gode råd til eldre; råd som gjelder like meget for alle aldersgrupper:

"Gå aldri med penger og nøkler i vesker og bager. De skal dere ha på dere. I en innvendig lomme på frakk eller kåpe, eller i en liten pengepose du henger om halsen. Slike kan du få kjøpt. Spesielt de narkomane er forferdelig utspekulerte når det gjelder veskenapping og annen form for ran.

Surr ikke snorene på veske eller annet du bærer på, omkring håndleddet. Slipp taket i vesken øyeblikkelig, om noen vil rive den fra dere. Prøver dere å holde fast, kan hånden ødelegges. Og fall i gaten kan gi store skader." #

Ikke til låns.

Lån aldri bort medisiner som er kjøpt på resept. Lån heller ikke selv slike medisiner av andre. Ta med de medisinerne du bruker hvis du oppsøker ny lege, eller blir innlagt på sykehus. #

(Statens Legemiddelkontroll.)

AKTIV PENSJONSTID

Organ for

SDA-arbeideres Pensjonistforening

Redaktør: Alf Lohne

Olav Kyrresgt. 13, 0273 Oslo 2

Tlf.(02) 44 65 02

Layout og produksjon: Alfred C. Berger

###

SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING

Formann: Pastor Johan Elisenberg

Nordåssløyfa 29 A, 1251 Oslo 12

Tlf.(02) 61 73 19

Sekretær: Pastor Alfred C. Berger

Bergerhøgda, 1464 Fagerstrand

Tlf.(09) 93 91 80

Kasserer: Pastor Paul Frivold

Fjordgløttveien 15, 3506 Røyse

Tlf.(067) 37 4 89

###

Støtte til foreningens arbeid

eller gaver til bladet

sendes til kassereren over

postgirokonto nr. 0824 0760852

eller over

bankgirokonto nr. 6142.05.36452

BØNN

fra en lykkelig og tilfreds sjel

Jeg pleide jo å si det selv, Mester, når jeg i min overmodige ungdom tenkte at alle som var over 30, var ferdige og ute av dansen; og at den som hadde passert 40, hadde den ene foten i graven. Nå er jeg selv ved 70-års milepelen, "still going strong" og lykkelig over å bli gammel.

Jeg ønsker ikke å leve livet om igjen, Herre. Det har vært for mange smertefulle erfaringer, alt for mye slit og alt for mange skuffelser. Jeg kjenner meg som en skute på vei inn i en rolig og trygg havn, stormpisket og med solblemmer i malingen; men som likevel tøffer i vei med den gamle trofaste maskinen, på vei mot den endelige opplagsplassen.

De unge ser på meg som en "stakkars gammel sjel". De kan spare seg medynken, for den trenger jeg ikke. Jeg liker å være gammel, koser meg over alderen. Lengsler og brennende spørsmål er for det meste lagt bak meg. Forventningene er beskjedne, så skuffende illusjoner blir færre. Ønskene er heller små, og behovene enda mindre. I din godhet har du gitt meg visdom, slik at jeg ikke lenger reagerer så voldsomt på ubehagelige nyheter, og jeg dømmer heller ikke så hardt. Modningen er en bonus som følger med de mange års erfaring, og som jeg takker deg for, Herre.

Denne "stakkars gamle sjel" er en lykkelig og tilfreds sjel. Takk, kjære Mester, for at du har gjort det slik. Sammen med deg skal jeg også greie det siste lille veistykket!

Forfatter ukjent.
Sendt inn av Mary Lie, Lillehammer.